

тя (виключаючи час проведення модулю) студент може набрати 4,3 балів, в VI семестрі — 2 бали. Загальна кількість балів розподіляється за видами робіт.

На нашу думку, за умови пропорційного розподілу аудиторної роботи на лекційні та семінарські (практичні) заняття впродовж двох семестрів найдоцільнішою практикою оцінювання поточної успішності студентів повинен стати пропорційний розподіл максимальної кількості балів за роботу на семінарських (практичних) заняттях з диференціацією оцінки видів робіт (тестування, участь в обговоренні дискусійних питань, робота в малих групах, вирішення ситуаційних вправ, розв'язування задач) за критерієм їх змісту та складності.

*Голіцин А. М., старш. викл.
кафедра маркетингу*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗРОБКИ КЛЮЧОВИХ ПІДХОДІВ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Підходи до оцінювання знань студентів завжди мають бути регламентовані відповідними документами. В європейських університетах — це стандарти університету до оцінки знань студентів та політики кафедр і факультетів, що відображають специфіку спеціальностей, мають специфічний характер та основані на стандартах університету.

Проблеми розробки ключових підходів оцінки визначають перспективні напрями дій щодо визначення методів, принципів та вимог такого оцінювання.

Методами оцінювання можуть бути: підготовка рефератів, написання есе, аналітичний огляд та критична оцінка останніх наукових публікацій, огляд інформаційних джерел за тематикою курсу, виконання модульної контрольної роботи, виконання індивідуального завдання, підготовка до практичних занять, написання статей і тез, вирішення кейсів та ситуаційних задач, міні-проектів, лабораторних робіт.

Кожний метод, що використовується допомагає розвинути у студентів певні здібності: навички роботи з літературними джерелами, комп'ютерною технікою, лідерство, ораторське мистецтво, організаторські уміння, практику роботи з аудиторією, роботи в команді.

Оцінювання знань студентів у нашому ВНЗ має базуватися на принципах:

- прозорості: для викладачів і студентів усі етапи процесу оцінки повинні бути зрозумілими і доступними;

- неупередженості: оцінювання має бути справедливим, чесним та об'єктивним;

- відповідності: методи оцінювання мають відповідати очікуванім результатам навчання;

- надійності: критерії оцінки мають бути чітко визначеними та попередньо задекларовані, самі оцінки, мають бути надійними, точними, узгодженими та змістовними;

- правомірності: оцінювання має відповідати меті навчання;

- різноманітності: методи оцінювання повинні бути різноманітними для того, щоб найкраще відповідати потребам оцінки знань студентів щодо різних дисциплін;

- результативність: процес оцінювання має реально виконуватись;

- зворотній зв'язок: оцінювання має дозволити студентам досягти великих висот у навчанні.

Які ж мають бути вимоги до оцінювання? У процесі оцінки підлягає оцінюванню знання та навички всього результату вивчення дисципліни. Ступінь засвоєння конкретних навичок (практичний аспект) має відбиватися в оцінці. Для цього потрібна наявність чіткої схеми оцінювання, яка доведена до студента і дозволяє йому планувати своє навчання і терміни виконання робіт, що дозволить досягти студентові найкращих результатів з урахуванням організованого підходу до оцінювання. Схема оцінювання повинна допускати отримання проміжних балів за виконання завдань. Незнання якогось аспекту теми не повинно однозначно визначати неотримання чи отримання максимуму балів за заняття. Схема оцінка має дозволити відображати повноту та точність відповіді, а також стимулювати здібності студента до аналітичного мислення.

Наявність прозорих критеріїв оцінки, дозволить чітко виставляти кількість набраних студентом балів. При цьому, критерії та схема оцінки мають дозволити проводити оцінку та отримати допустимі відхилення в результаті оцінювання.